

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2260/2020
22.07.2020. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из с. ..., Општина ..., чији је пуномоћник Новица Здравковић, адвокат из ..., против туженог ББ из с. ..., Општина ... и умешача ВВ и С. ..., Општина ..., које заступа пуномоћник Данијела Томић, адвокат из ..., ради узнемиравања права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2134/19 од 26.09.2019. године, на седници одржаној 22.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 2134/19 од 26.09.2019. године и предмета **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2134/19 од 26.09.2019. године преиначена је пресуда Основног суда у Бујановцу П 674/18 од 14.01.2019. године (којом је усвојен тужбени захтев у целости), тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд утврди да је тужени узнемиравао тужиоца у коришћењу његовог права својине на оградном зиду на јужној страни к.п. бр. ... уписане у ЛН бр. ... КО ..., на тај начин што му је дана 11.11.2015. године, вербалном претњом у виду физичког обрачуна па и ликвидације изрекао забрану даљег извођења радова на рушењу – отварању дела оградног зида и постављању капије са јужне стране к.п.бр. ... те да се наложи туженом да убудуће престане са оваквим и било којим другим и даљим узнемиравањем тужиоца на његовом праву својине на к.п.бр. ... КО ..., као и што је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 81.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14) и нашао да је ревизија дозвољена и основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је сувласник к.п. бр. ... уписане у ЛН бр. ... КО ..., и власник парцела к.п. бр. ... и ..., обе уписане у ЛН бр. .. КО Ради доласка до својих парцела к.п.бр. ... и ..., тужилац користи парцелу к.п.бр. ... која представља некатегорисани пут, а уписана је као својина Републике Србије са правом коришћења Општине Бујановац. Овај јавни пут раздваја парцелу тужиоца к.п.бр. ... и парцелу туженог к.п. бр. Тужилац је 07.11.2015. године започео са рушењем и отварањем дела оградног зида са јужне стране к.п.бр. ... која се граничи са парцелом која представља пут како би поставио улазну капију ради доласка до својих парцела. Уочивши грађевинске радове на отварању зида 11.11.2015. године, тужени је тужиоцу забранио да изводи радове упућујући му претње у виду физичког обрачуна и ликвидације због чега је тужилац обуставио радове.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев према туженом, јер је нашао да је тужени на утврђени, описани начин узнемиравао тужиоца у коришћењу права својине, а све сходно одредбама члана 3. и 42. Закона о основама својинскоправних односа.

Побијаном пресудом другостепени суд је преиначио првостепну пресуду закључујући да је тачно да узнемиравање права својине постоји увек када се на било који начин од стране трећег лица омета власник у коришћењу своје ствари, али да тужилац током поступка није доказао постојање узнемиравања од стране туженог, нити предложио доказе којима би се на поуздан начин утврдило да је тужени заиста наведеног дана такву претњу и учинио у виду физичког обрачуна, па и ликвидације, односно да није пружио прихватљиве доказе из којих би произилазила чињеница узнемиравања, због чега је тужбени захтев одбио.

По оцени Врховног касационог суда побијана пресуда је заснована на битној повреди одредаба парничног поступка, због погрешне примене члана 394. став 3. Закона о парничном поступку и непримењивања члана 383. став 4. истог закона, што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде. Ревизијом се основано указује да је другостепени суд својом одлуком, без одржавања расправе, изменио чињенично стање, утврђено пред првостепеним судом што је у супротности са оценом тог суда да је чињенично стање у првостепеној пресуди правилно утврђено али да је првостепени суд погрешно применио материјално право. Спорна одлучна чињеница о постојању узнемиравања тужиоца од стране туженог, од које зависи правилна примена одредбе члана 42. Закона о основама својинско правних односа је првостепеном пресудом утврђена оценом исказа странака и осталих писмених доказа, услед чега другостепени суд, без отварања расправе, није могао да на другачији начин врши оцену доказа и мења чињенично стање.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити указане неправилности и донети правилну и на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци решења на основу члана 415. став 1. Закона о парничном поступку. Укинута је и одлука о трошковима поступка јер зависи од коначног исхода поступка.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић